

ת"פ (חיפה) 53776-11-22 - מדינת ישראל נ' יהונתן כהן אלבוקרק

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 53776-11-22 מדינת ישראל נ' כהן
אלבוקרק

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
יהונתן כהן אלבוקרק

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום המתוקן (במ/1), והורשע בביצוע עבירה של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), חבלה חמורה בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

במועד הרלוונטי לכתב האישום היה נ.ו. (להלן: "**המתלונן**") הבעלים של רכב מסוג פולקסוואגן (להלן: "**רכב המתלונן**").

ביום 26.04.22 בסמוך לשעה 21:45 נסע המתלונן ברכבו עם אשתו הנמצאת בחודש השביעי להריונה ובנם התינוק, על כביש 22 לכיוון עיר התחתית בחיפה.

באותן נסיבות, הנאשם שנהג בסמוך למתלונן, עקף אותו באמצעות רכבו והחל להאט נסיעתו.

המתלונן, בניסיון להימנע מפגיעה ברכבו של הנאשם, עבר נתיב והמשיך בנסיעתו, אז, נצמד אליו הנאשם בשנית עם רכבו.

בהמשך, בהגעתם לכיוון שער פלמר, נצמד הנאשם באופן שסטה בפתאומיות לנתיב רכבו של המתלונן וניסה לחסום אותו. במעמד זה, הוציא הנאשם את ידו השמאלית מהחלון והכה במכות אגרוף ברכב המתלונן, במראת הרכב הימנית.

בשלב זה, עצר המתלונן את רכבו וביקש לתעד את הנזק שנגרם, אז, תקף אותו הנאשם באפו שנגח באפו באמצעות ראשו.

בהמשך למתואר לעיל, בעטיה של המכה, ביקש המתלונן לשוב לרכבו ולנוח, אך הנאשם מנע זאת ממנו תוך שהטיח בו "אתה לא זז לשום מקום, אשתך תלד פה היום".

הנאשם קילל את המתלונן ואיים עליו, באומרו, בין היתר, את הדברים הבאים: "אתה תשלם על זה, אתה לא יודע עם מי התעסקת", "אתה לא יודע אם התעסקת, אני אזיין אותך טוב טוב, טוב טוב אני אטגן אותך..". כל זאת בנוכחות אשתו ההריונית ובנו התינוק של המתלונן.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לרכב המתלונן שריטות ומראת הרכב התעקמה באופן שהצריך תיקון. כמו כן נגרמו למתלונן חבלות, כדלקמן: נפיחות דיפוזית ורגישות מעל גשר האף; סטייה של המחיצה לשמאל, קונכייה תחתונה מוגדלת מימין, המטומה ואדמומיות באף; וכן בבדיקת CT הודגם שבר באף.

חוות דעת פסיכיאטרית:

בטרם הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, הוא הופנה לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטר המחוזי.

מחוות הדעת עולה כי הנאשם מוכר כסובל מהפרעה דו קוטבית ודחק פוסט טראומתי. במהלך החודש בו בוצעה העבירה החלה החמרה במצבו הנפשי של הנאשם אשר התבטאה בחוסר שקט, סף תסכול נמוך, אימפולסיביות ורגזנות. על רקע סימפטומים אלה פנה הנאשם מיוזמתו באופן חזרתי למיון. בבדיקותיו החוזרות במהלך אותו החודש לרבות ביום לפני האירוע, ביום האירוע וביום שאחריו, ללא עדות למחשב שווא, או הפרעה בתפיסה לא נראה הליוצנטרי וללא פגיעה בולטת בשיפוט, ללא עדות למצב פסיכוטי או אפקטיבי מאג'ורי. רק אחרי שלושה שבועות הוצאה הוראה לאשפוז כפוי בשל מצב פסיכוטי שכלל מחשבת שווא של גדלות, יחס ורדיפה והתנהגות מאיימת.

בהתאם לחוות הדעת, בתקופה שקדמה לעבירה, בזמן ביצוע העבירה ובמהלך החקירה שבוצעה בסמוך לה, לא נמצאו עדויות למצב פסיכוטי חריף או אפקטיבי מאג'ורי. הרופא מטעם הפסיכיאטר המחוזי לא התרשם כי במהלך ביצוע העבירה סבל הנאשם מפגיעה חמורה בכושר תפיסת המציאות או מפגם חמור בכושר השיפוט, עד כדי חוסר יכולת של ממש להבין את הפסול במעשה או להימנע מעשייתו. יחד עם זאת, ניכר כי שיקול הדעת והתנהגותו האימפולסיבית במהלך ביצוע העבירה הושפעו ממצבו הנפשי של הנאשם, אשר היה בעיצומו של תהליך החמרה הדרגתי שהביאו (כשלושה שבועות לאחר ביצוע העבירה) לאשפוזו במצב פסיכוטי מאני חריף.

על כן הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין וכשיר בעת ביצוע העבירה.

תסקיר שירות המבחן :

לאחר שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום, לבקשתו, הוא הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם הוגש בתאריך 10.7.24.

הנאשם בן 42, נשוי ואב לשניים. לפני כחמש שנים אובחן כמתמודד עם פוסט טראומה מורכבת, היום מוכר בביטוח הלאומי ומקבל סל שיקום. שולב בתוכנים "ניצן" מטעם מכון "סאמיט" - תכנית שיקום אינטנסיבית.

הנאשם תיאר כי גדל בנסיבות חיים מורכבות לאור התרחקותו מאורח החיים הדתי של משפחתו.

הנאשם תיאר כי החל לצרוך סמים מסוג קנאביס החל מגיל 16, והתנסה במגוון סוגי סמים, נגמל בכוחות עצמו מהתמכרות לסמים וכיום נוטל קנאביס רפואי באישור. הנאשם שלל צריכה מוגזמת כיום של אלכוהול.

באשר למצבו הנפשי, צוין כי הנאשם מתמודד עם פוסט טראומה בעקבות פגיעות שחווה בצעירותו, הפרעה דו קוטבית, הפרעת אישיות גבולית והפרעת אישיות לא יציבה. כן צוין בתסקיר כי לאחר שבשנת 2020 חווה הנאשם החמרה במצבו הנפשי, שולב בדיור מוגן מטעם עמותת אנוש ופעל עם צוות הדיור למציאת גורמי טיפול ושיקום המתאימים עבורו. כמו כן, הנאשם אושפז מספר פעמים, אחת מהן בכפייה. הנאשם נוטל תרופות פסיכיאטריות.

לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות בגין עבירות סמים שבוצעו בין השנים 2009 - 2019, ובגין הוטלו עליו עונשים של מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. בנוסף, לנאשם 7 הרשעות קודמות תעבורתיות.

הנאשם הכיר בביצוע העבירות ומסר כי הרקע לביצוען היה מצבו הנפשי, כאשר טרם האירוע היה בדרכו לקבלת טיפול רפואי נפשי. עוד מסר כי אינו זוכר חלקים מסוימים מביצוע העבירות, והתקשה לשלוט במעשיו. הנאשם ביטא הבנה להתנהגותו האלימה, תיאר כי חש בושה גדולה נוכח מעשיו וגינה התנהגות אלימה. כמו כן, ביטא אמפטיה מסוימת למתלונן ולבני משפחתו.

שירות המבחן העריך כי הרקע לביצוע העבירות היה שילוב בין מצב נפשי לא מאוזן ובעיות של חוסר וויסות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להכיר בחלקים האלימים באישיותו, מאחר והכיר באופן כללי במעשיו, וציין כי אינו זוכר חלקים מאירועי העבירות.

משכך, ולאור חומרת העבירות ועברו הפלילי הקודם של הנאשם, קבע שירות המבחן כי קיימים גורמי סיכון להישנות עבירות דומות.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי על אף קשייו של הנאשם הוא ניסה להתנהל באופן תקין במסגרות השונות בחייו. עוד צוין כי הנאשם חש בושה בגין מעשיו וכי ההליך הפלילי מציב גבול להתנהגותו ומהווה גורם מרתיע עבורו. בנוסף, מאז ביצוע העבירות הנאשם מטופל באופן עקבי ומעיד על תחושת שביעות רצון מכך, כאשר בת זוגו מהווה גורם תומך והיא אף מסרה לשירות המבחן כי קיים שיפור ניכר במצבו. משכך נקבע כי כל אלו מהווים גורמי סיכוי לשיקום הנאשם.

לאור האמור, שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות עבירות הינה בינונית ומידת החומרה אם תישנה תהיה בינונית.

מאחר ושירות המבחן לא קיבל דיווח מגורמי הטיפול של התכנית בה משולב הנאשם כיום, ביקש שירות

המבחן ארכה של חודשיים על מנת לקבל את המידע, ולאחריה יינתן תסקיר משלים בדבר הערכת סיכון עדכנית בתחום האלימות.

תסקיר משלים בעניינו של הנאשם הוגש בתאריך 4.11.24:

בתסקיר המשלים צוין כי הנאשם ממשיך בטיפול באופן קבוע וסדיר, ונמצא במצב מאוזן בזכות הטיפול שעובר. הנאשם תיאר כי הוא עובד כיום במתפרה בתעסוקה נתמכת, ומלבד הטיפולים הפרטניים בהם משולב, שולב בקבוצה העוסקת בטיפול בוויסות דחפים, בכדי להתמודד בעתיד עם מצבי דחק באופן מיטיב ולא פוגעני. הנאשם שיתף כי חל שינוי מסוים ביכולתו לווסת את דחפיו, אך מרגיש שיש עוד דרך לעבור.

באשר לעבירות שביצע, תיאר הנאשם כי מבין את הבעייתיות במעשיו וכי התנהג באופן לא מווסת, וזאת לאור היותו במצב נפשי לא מאוזן. הוא מסר כי חש בושה ואשמה והביע חרטה על מעשיו.

משיחה שערך שירות המבחן עם גורמי הטיפול של הנאשם עולה, כי הוא שולב בחודש פברואר 2024 באופן קבוע בשלושה טיפולים פרטניים על בסיס שבועי, טיפול קבוצתי, מעקב פסיכיאטרי ותעסוקה נתמכת שלוש פעמים בשבוע. משיחה עם המטפל הישיר של הנאשם עולה כי הנאשם מגיע באופן יציב ורציף למפגשים, משתף בקשיים שעובר, דבר שמשפיע על התקדמותו בטיפול וכי עולה הרושם שהוא נמצא במצב נפשי מאוזן. בנוסף הנאשם מביע חששות לגבי תוצאות ההליך הפלילי והאופן בו גזר הדין ישפיע על ההליך השיקום. באשר לביצוע העבירה, ההתרשמות של המטפל היא כי הנאשם היה מצוי במצב רגשי לא מאוזן עקב אירועים בחייו שהציתו טראומות מעברו שלא טופלו, ומצב זה הוביל לתחושת דחק עד כדי התפרצות אלימה. התרשמות המטפל היא כי הנאשם נושא אשמה וחרטה, מקבל אחריות על מעשיו ומצר עליהם.

שירות המבחן העריך כי המשך שילובו של הנאשם בטיפול יאפשר לו לקבל כלים שיסייעו לו להתמודדות עם מצבי סיכון עתידיים.

בכדי לאפשר לנאשם להמשיך בתוכנית השיקום, המליץ שירות המבחן על בדיקת התאמתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, בצירוף צו מבחן לצורך המשך מעקב אחר שילובו בתוכנית ופיצוי כספי למתלונן.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

לאחר טיעונים לעונש, הנאשם הופנה לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות שירות.

בתאריך 5.1.25 התקבלה חוות דעת של ממונה על עבודות שירות, לפיה הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות במגבלות והומלץ להציבו במנהל קהילתי "גנים" (מתנ"ס) רח' דהומי 7 קרית מנחם.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירות סמים (טע/2).

עוד הוגשו תמונות החבלות שנגרמו למתלון (טע/3), סיכום ביקור של המתלון במרכז רפואי (טע/4) ותמונות הנזק שנגרמו לרכב (טע/5).

טענות הצדדים לעונש:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים מוגנים שעניינם שלמות גופו ונפשו של המתלון וביטחונו האישי, וכן פגיעה בקניינו.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם ביצע תקיפה אלימה וברוטאלית כאשר תקף את המתלון באופן שנסע בצורה מסוכנת אשר סיכנה את המתלון ואת אשתו ההריונית. עוד נטען כי למתלון נגרמו חבלות, ונגרם נזק לרכב.

המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה ללמוד ממנה על מדיניות הענישה הנוהגת וטענה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה טענה כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מתקשה להכיר בחלקים האלימים של אישיותו ומתקשה להתייחס במישרין להתנהלותו בעת ביצוע העבירה. באשר לתסקיר המשלים נטען כי אמנם הנאשם נטל אחריות על מעשיו ושירות המבחן התרשם ממוטיבציה לערוך שינוי בחייו, אך התסקיר אינו מחייב את המאשימה, אשר מתנגדת להמלצת התסקיר למאסר בעבודות שירות וזאת נוכח האלימות החמורה שהפגין הנאשם בכביש ועמדת המתלון שאינה סלחנית.

עוד נטען, כי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות סמים.

לאור האמור, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר ברף התחתון של המתחם לו עתרה, מאסר על תנאי, פיצוי, קנס, ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי יש להקל בעונשו של הנאשם, אשר הודה במסגרת הסדר טיעון, חסך זמן שיפוטי, הביע חרטה כנה ומכאן יש להסיק כי הסיכוי שהנאשם יבצע עבירה דומה בעתיד הוא נמוך.

עוד נטען, כי יש לתת משקל לחוות הדעת הפסיכיאטרית לפיה הנאשם ביצע את העבירות כאשר הוא סובל מבעיה נפשית שבאותה עת הוחמרה, כאשר שמונה שעות לפני האירוע התקבלו פניות לאשפוז הנאשם בבית חולים במחלקה סגורה, אך הנאשם סירב וביקש זריקת הרגעה.

ב"כ הנאשם הפנה לחוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי, לפיה שיקול הדעת והתנהגותו האימפולסיבית של הנאשם במהלך ביצוע העבירות הושפעו ממצבו הנפשי, אשר היה בעיצומו של תהליך החמרה הדרגתי שהביאו כשלושה שבועות לאחר האירוע לאשפוז במצב פסיכיאטרי מאני חריף. מכאן ביקש ב"כ הנאשם לקבוע כי בעניינו של הנאשם התקיימה קירבה לסייג אי-שפיות ולה יש השפעה על קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם.

עוד נטען, כי הנאשם מצוי בהליך שיקום משמעותי, וכי ככל ותתקבל עתירת המאשימה להטיל עונש משמעותי יהיה בכך כדי לפגוע בהליך השיקום.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי עברו הפלילי של הנאשם אינו כולל עבירות אלימות, והוא קשור למצבו הנפשי כאשר כיום יש לו אישור רפואי להשתמש בקנאביס, ומשכך אין להחמיר עמו בשל עברו הפלילי.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

דברי הנאשם:

הנאשם תיאר כי הוא נמצא בהליך שיקום במשך שנה וחצי ועובד במסגרת מפעל מוגן כך שהוא במשך כל השבוע עסוק בשיקומו. הנאשם הביע את רצונו להמשיך בהליך הטיפול.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם זכותו של אדם להגנה על חייו, בריאותו, בטחונו ושלמות גופו כמו גם הגנה על קניינו. ערכים נוספים שנפגעו הם הגנה על הביטחון האישי ובכלל זאת הזכות להימצא בבטחה במרחב הציבורי. מביצוע עבירת איומים נפגעו גם ערכים חברתיים נוספים, והם שלוות נפשו של הקורבן וחופש הבחירה שלו.

באשר לחומרת העבירות של אלימות בכביש, יפים הדברים שנאמרו ברע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018):

"התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה".

הגם שלא קדם תכנון לביצוע העבירות על ידי הנאשם, הרי התנהגותו האלימה של הנאשם, פיזית ומילולית באה ללא כל התגרות קודמת ועל רקע של מה בכך, לאחר שלא היה מרוצה מאופן נהיגתו של הקורבן.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלון חבלות שונות לרבות שבר באף, כפי שניתן להתרשם מהתמונות שהוגשו ומהתיעוד הרפואי (טע/3 ו- טע/4). בנוסף לנזקים הפיזיים נגרם למתלון גם נזק לרכבו שדרש תיקון.

כמו כן, כתוצאה מהאירוע בוודאי נגרם מפח נפש למתלון ולאשתו שהייתה בחודש 7 להריונה, כאשר במהלך האירוע נמצא ברכבם גם בנם הפעוט.

קירבה לסייג לאחריות הפלילית:

חוות הדעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי קובעת כי הנאשם מסוגל לעמוד לדין והוא נושא באחריות פלילית למעשיו.

עם זאת מחוות הדעת עולה כי: " יחד עם זאת, ניכר כי שיקול הדעת והתנהגותו האימפולסיבית במהלך ביצוע העבירה הושפעו ממצבו הנפשי אשר היה בעיצומו של תהליך החמרה הדרגתית שהביאו (כשלושה שבועות לאחר ביצוע העבירה) לאשפוזו במצב פסיכוטי מאני חריף."

לענין גזר הדין, אין ההגנה נדרשת להוכיח כי מדובר במחלת נפש אשר פוטרת מאחריות פלילית, אלא די בהפרעה נפשית, אשר יש בה כדי לגרום לפגיעה ביכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, או להימנע מעשיית המעשה, על מנת להביא לכדי קרבה לסייג לאחריות הפלילית:

לענין זה יפים דברי ביהמ"ש בע"פ 4312/11 פלוני נ' מדינת ישראל (17.12.12):

"שונים הם פני הדברים בשלב גזר הדין. בחיקוקים השונים העוסקים בהתחשבות במצבו הנפשי של נאשם לצורך גזירת עונשו (שכולם אינם חלים ישירות בענייננו) - לא מצאנו, כפי שהדבר קבוע בסעיף 34 ח"ל, דרישה ברורה לקיומה של "מחלה". כך מדבר סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין רק על "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו", וסעיף 40ט(א)(9) לחוק זה דן ב-"קרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'" (לחוק העונשין). באופן דומה, סעיף 300א(א) לחוק העונשין עוסק במצב של "הפרעה נפשית חמורה".

מכאן, די שאקבע כי הנאשם סבל מהפרעה נפשית משמעותית שפגעה ביכולתו להימנע מעשיית המעשה או להבין את הפסול שבו, גם אם לא הביאה אותו לכדי חוסר יכולת של ממש, על מנת שיהיה בכך כדי להוות שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם.

נוכח האמור בחוות הדעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי, הוכח על ידי ההגנה ברמה של מאזן ההסתברויות, כי הנאשם סובל מהפרעה משמעותית, הפרעה דו-קוטבית ודחק פוסט טראומתי, אשר בעת האירוע מושא כתב האישום, הביאה להגבלת שיקול דעתו, הגם שלא עד כדי חוסר יכולת של ממש, ויש לתת לכך משקל בקביעת המתחם.

סבורני כי במכלול השיקולים, היה בהפרעות מהן סובל הנאשם, והחמרה הדרגתית במצבו הנפשי שהחלה עוד לפני האירוע מושא כתב האישום והביאו למצב פסיכוטי כשלושה שבועות לאחר האירוע, כדי להשפיע על יכולתו להימנע מעשיית המעשה, ויש בכך משום קרבה לסייג לאחריות הפלילית, באופן אשר משפיע במידה ניכרת על מתחם העונש ההולם (ע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.16); רע"פ 6640/14 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.14); ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל (6.1.15)).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, לרבות חבלה חמורה שנגרמה למתלונן כתוצאה מהאירוע האלים מחד, וקירבה לסייג לאחריות הפלילית מאידך, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ניתן למצוא מנעד רחב של ענישה בגין עבירה של חבלה חמורה, כאשר הענישה תלויה בנסיבות ביצוע

העבירה ובנסיבות האישיות של הנאשם, לרבות הליך שיקומי.

· ברע"פ 3802/23 **עידן הדר נ' מדינת ישראל** (18.5.23) המבקש הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה. על רקע סכסוך בכביש, המתלונן ניגש אל המבקש כדי להעיר לו על נהיגתו המסוכנת, נקש על חלון רכבו של המבקש, אך מאחר שזה האחרון התעלם ממנו, שב לרכבו. המבקש יצא לפתע מרכבו, בעט באמצעות רגלו במתלונן והלם בו בראשו ובפניו באמצעות אגרופיו. כתוצאה מכך, למתלונן נגרמו חבלות שונות, בכלל זה חבלה בראשו. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל-30 חודשי מאסר, וכי הרף התחתון חייב להיות מאסר משמעותי מאחורי סורג ובריח.** על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 2298/20 **יצחק עזרא נ' מדינת ישראל** (5.4.20) המבקש הורשע בביצוע עבירה של גרימת חבלה חמורה. המתלונן ביקש מעובדי עירייה שכרתו עצים ליד ביתו לחדול. בתגובה התקרב אליו המבקש בצורה מאיימת, ולאחר שהמתלונן הרים את ידו באופן מתגונן ובתגובה תפס אותו המבקש מחולצתו והפיל אותו לרצפה. בעוד המתלונן שרוי על הרצפה תקף המבקש את המתלונן בבעיטות ואגרופים. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שברים בצלעות והמטומות בראש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי, והשית על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו.

· ברע"פ 2731-23 **חמזה מרקה נ' מדינת ישראל** (30.4.23). המבקש הורשע בעבירה של חבלה חמורה. המבקש הגיע יחד עם אחר, לחצר בית אמו של המתלונן עקב סכסוך כספי בין השניים. כשהבחין במתלונן, ניגש אליו מאחורי גבו והחל להכותו בראשו. המתלונן נפל ובעודו שרוע על הקרקע, המבקש הכה אותו באגרופים לפניו, ראשו, ובפלג גופו העליון, בעוד האחר עמד בצד. המבקש המשיך במעשיו רגעים ארוכים, עד אשר אמו של המתלונן, יצאה לעברו עם סכין והאחר משך את המבקש מהמתלונן והשניים נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשי המבקש, נשברו שתיים משיניו של המתלונן, נגרם לו שבר באף וכן חבלות בעינו, ראשו, רגליו ובית השחי. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.** על המבקש נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 379/15 **אגינצ'ה לוי נ' מדינת ישראל** (26.7.15) אליו הפנתה המאשימה, המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. למערער היכרות קודמת עם המתלונן. המתלונן ישב עם חבריו בבית קפה, שם שהה באותה עת גם המערער. לפתע התפתח ויכוח בין המערער לבין המתלונן שבמהלכו עמדו השניים זה מול זה ואחזו זה בצווארון חולצתו של האחר. נוכחים במקום הפרידו בין הניצים, והשניים שבו כל אחד למקומו. זמן קצר לאחר מכן, המערער הרים בידו בקבוק בירה מלא בחלקו, התקרב אל המתלונן והטיח את הבקבוק בחוזקה בפניו של המתלונן. כתוצאה מן המעשה, נשבר הבקבוק והמתלונן נפצע בפניו ודימם.

בשל כך, המתלונן נותח ואושפז בבית החולים לקבלת טיפול רפואי. **בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.** על המערער נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה כאשר נקבע כי גם אם נכון היה לקבוע את הרף התחתון של מתחם הענישה נמוך יותר, העונש שנגזר על המערער הוא עונש סביר וראוי בנסיבות העניין. יש להדגיש כי יש קושי ללמוד מפסק דין זה בעניינו נוכח העובדה כי העבירה בה הורשעה הנאשם במקרה זה היא עבירה שהעונש המקסימום עליה 14 שנות מאסר, לעומת העבירה בה הורשע הנאשם שבפניי.

· בעפ"ג 31326-07-21 **יצחק טל נ' מדינת ישראל** (4.11.21) המערער הורשע, בעבירות של חבלה חמורה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי עובדות כתב האישום היה למערער עסק להמרת מטבע והמערער והמתלונן היו בקשרי חברות. המתלונן הגיע לעסקו של המערער ובין השניים התגלע ויכוח על רקע כספי. המתלונן ביקש מהמערער כי ישוחחו במקום אחר, והם יצאו מהעסק והחלו ללכת. אז אחז המתלונן בחולצתו של המערער וקירב אותו אליו, ומיד לאחר מכן תקף המערער את המתלונן במכת אגרוף בפניו, שכתוצאה ממנה נגרם למתלונן שבר בגשר האף, שהצריך הליך טיפולי בבית חולים. המתלונן נפל על ברכיו, קם ובעט בגבו של המערער, ומיד בסמוך לכך חש בסחרחורת ונפל על ברכיו, והמערער תקף אותו שוב במכת אגרוף בפניו, שגרמה למתלונן נפיחות ברקמות מסביב לאף ובשפה, והוא נפל ארצה ונחבל בראשו ונגרמה לו המטומה באוזן ימין, שהצריכה ניקוז בהליך טיפולי בבית החולים. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.** על המערער נגזרו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור המערער על חומרת העונש נדחה.

· בעפ"ג 46688-12-19 **אלון קלדרון נ' מדינת ישראל** (6.2.20) המערער הורשע בעבירות של חבלה חמורה, איומים והיזק לרכוש במזיד. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו המערער ובנו של המתלונן שכנים וביניהם סכסוך שכנים מתמשך. המערער התקין גדר ברזל המפרידה בין החניה של בנו של המתלונן לבין חנייה אחרת בה עשה המערער שימוש. משנודע למתלונן על מעשיו של המערער, הגיע לאזור הבניין כשהוא נעמד מצדו השני של הכביש מול חניית הבניין. משהבחין המערער במתלונן החל הוא לאיים ולגדף אותו באומרו: "אני אהרוג אותך, בן זונה, אני עוד אהרוג אותך", ואז השליך המערער לעבר המתלונן דלי אבנים, אך הדלי לא פגע במתלונן. בהמשך, חבל המערער במתלונן באופן שהיכה אותו בפניו באמצעות מכת אגרוף, שבר את משקפי הראיה שלו, וגרם לו לשבר בגשר האף, לחתך בצורת ר' עמוק מעל עצם האף משמאל, ולדימום מסיבי. המתלונן ניסה לברוח מן המערער תוך שהמערער מצליף בו באמצעות חבל, וגורם לו לחבלות. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר, אותם ניתן לבצע בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט דחה את העתירה לביטול הרשעה והטיל על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור המערער על חומרת העונש נדחה בבית המשפט המחוזי.

· בעפ"ג 2792-11-19 **מדינת ישראל נ' דימטרי רונצוויג** (19.12.19) המשיב הורשע בביצוע עבירות של חבלה חמורה, איומים והיזק לרכוש במזיד. בין המשיב למתלונן שרר סכסוך על

בסיס עסקי. המשיב התקשר למתלון וביקש ממנו לרדת מביתו. המשיב הגיע ברכבו לבית המתלון וביקש ממנו לעלות אל הרכב. משעלה המתלון לרכב החל המשיב בנסיעה פראית לכיוון בית עלמין, תוך שהוא חוטף מן המתלון את הטלפון הסלולרי שלו ומשליך אותו מחלון הרכב בכניסה לבית העלמין. משהגיעו לבית העלמין ביקש המשיב מן המתלון לרדת מן הרכב ובמעמד זה היכה המשיב במכת אגרוף בפניו של המתלון אשר הופל ארצה. בעוד המתלון שרוע על הרצפה המשיך המשיב להכות את המתלון באגרופים ובעיטות, ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר לו: **"פה יהיה הקבר שלך אם לא תחזיר לי את הכסף"**. למתלון נגרמו חבלות. **בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פיצוי ממשי למתלון.** בית המשפט מצא לחרוג לקולא מהמתחם בשל שיקולי שיקום והטיל על המשיב 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן וענישה נלווית. המדינה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי החליט שלא להתערב בגזר-דינו של בית משפט קמא בכל הנוגע לריצוי תשעת חודשי המאסר בפועל בעבודות שירות, אך הוגדל סכום הפיצוי שנפסק למתלון והוארך תקופת צו המבחן.

· בת"פ 43629-06-21 **מדינת ישראל נ' קרמל דוידוב** (4.1.23) הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה. המתלון כעס על הנאשם שנהג בבצורה מסוכנת בכביש, נצמד אל רכב הנאשם והפריע לו בנתיב נסיעתו ולאחר דין ודברים בין השניים יצא הנאשם מרכבו ותקף את המתלון במכות אגרוף לראשו ולאפו ולאחר שהמתלון נפל ארצה הכה אותו במכת אגרוף נוספת לפניו. למתלון נגרמה חבלה חמורה כתוצאה ממעשי הנאשם. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 17042-04-16 **משטרת ישראל תביעות נ' מוחמד פאדל** (31.1.17), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה ואיומים. במקרה זה סירב נהג מונית להסיע את הנאשם. במועד אחר פגש הנאשם במתלון ניגש אליו והיכה בו באגרוף שהפיל אותו ארצה. כשהוא שוכב על הרצפה בעט בו הנאשם מספר פעמים. רגלו של המתלון נשברה והוא נזקק לניתוח. בנוסף הורשע הנאשם בהפרת הוראה חוקית והחזקת סמים בתיק מצורף. **מתחם העונש ההולם שנקבע לעבירת חבלה חמורה ואיומים נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל בגין כלל העבירות בהן הורשע, וזאת חרף היות המאסר ראשון עבורו וביצוע העבירות בעת היותו בגיר צעיר.

· בת"פ 36155-05-23 **מדינת ישראל נ' חלרנוב** (1.11.23) אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלון נהג ברכבו, והחנה את רכבו בחנייה בסמוך למסעדה. בהמשך לכך, כשהמתלון טרם יצא מרכבו, הגיח הנאשם, פתח את דלת הנהג ברכבו של המתלון, צעק עליו כי עצר בפתאומיות את רכבו, הכה אותו במכת אגרוף לפניו והמשיך לצעוק עליו אודות אופן נהיגתו ואז עזב את המקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה למתלון חבלה בדמות חתך מדמם בשפתו העליונה. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.** על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה

נלווית.

· בת"פ 31939-04-21 **מדינת ישראל נ' גראב** (17.4.23) אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות חבלה חמורה, חבלה במזיד לרכב והיזק לרכוש במזיד. המתלון שהוא אדם זקן נהג ברכבו עם בנו. באותו מועד, נהג הנאשם במשאית ולצדו קטין. לאחר שהמתלון עקף את משאית הנאשם, ירד זה מהמשאית, וניגש למתלון שישב ברכבו, חגור. הנאשם תקף את המתלון, עת ישב ברכבו, בכך שהכניס את ראשו וידיו דרך חלון הרכב והיכה בחוזקה מספר פעמים בפניו של המתלון במכות אגרופ. הנאשם שבר את משקפיו של המתלון וקרע את חולצתו. בהמשך, אחז הנאשם ומשך בחוזקה במתלון ובחולצתו על מנת להוציא את המתלון בכוח מרכבו. לאחר שהוציאו כך מהרכב, הפיל הנאשם את המתלון ארצה והיכה אותו בכל חלקי גופו. הקטין הצטרף לנאשם ויחד תקפו את המתלון בצוותא חדא, בכך שבעודו שכוב על הרצפה היכו אותו בכל חלקי גופו ובפניו, וכן בעטו בגופו ובידיו. כתוצאה מכך, נגרמה למתלון חבלות חמורות והוא נזקק לטיפול רפואי. בנוסף, הנאשם שבר את מראת הצד השמאלית ברכב, בעוד הקטין בעט במראת הצד הימנית ושברה. באותן נסיבות, רץ הקטין למשאית, הוציא ממנה מברג, ניגש למתלון, ובעודו אחוז במברג איים על הבן בכך שצעק לעברו בין השאר: "... אני עוד אגיע אליכם... בן זונה אני עוד יהרוג אותך...", בכוונה להפחיד. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשי מאסר ל-36 חודשים, בצד ענישה נלווית.** על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים המפורטים לעיל, תוך מתן משקל לעובדה כי בעניינו של הנאשם התקיימה קירבה לסייג לאחריות הפלילית, בהיותו סובל מהפרעה נפשית, הן הפרעה דו-קוטבית והן דחק פוסט טראומתי, שהשפיעו על יכולתו של הנאשם לשלוט על מעשיו, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

הגם שהנאשם משולב היום בהליכי שיקום, לא מצאתי כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל, אלא לתת להליכי השיקום ביטוי בתוך המתחם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, נטילת האחריות על מעשיו והבעת חרטה. הודאתו של הנאשם חסכה את עדותו של המתלון ואשתו בבית המשפט. אומנם לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות בגין עבירות סמים, אך עברו אינו כולל עבירות אלימות.

מתסקיר שירות המבחן עלתה תמונה מורכבת לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם, בגין אף פיתח הפרעות נפשיות כפי שתואר בחוות הדעת הפסיכיאטרית. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות עבירות הינה בינונית ומידת החומרה אם תישנה תהיה בינונית.

בנוסף, מהתסקיר עלה כי הנאשם נושא אשמה וחרטה, מקבל אחריות על מעשיו ומצר עליהם. עוד

עלה כי הנאשם השתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי, הוא מגיע באופן יציב ורציף למפגשים, משתף בקשיים שעובר, דבר שמשפיע על התקדמותו בטיפול וכי עולה הרושם שהוא נמצא במצב נפשי מאוזן. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי מהווה גורם מציב גבולות עבור הנאשם.

על כן, נתתי משקל משמעותי להמלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. שירות המבחן העריך כי המשך שילובו של הנאשם בטיפול יאפשר לו לקבל כלים שיסייעו לו להתמודדות עם מצבי סיכון עתידיים והמליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה קצרה, בצירוף צו מבחן לצורך המשך מעקב אחר שילובו בתוכנית ופיצוי כספי למתלונן.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 6 חודשי, אשר ירוצה בעבודות שירות.

עבודות השירות יבוצעו במנהל קהילתי "גנים" (מתנ"ס) רח' דהומי 7 קרית מנחם 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייצב ביום 11.3.25 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות, יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום סמוך לכלא באר שבע.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכי במידה ולא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה יופסקו עבודות השירות, והנאשם ירצה את יתרת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

ג. פיצוי למתלונן בסך ₪ 5,000 אשר ישולם תוך 90 יום מהיום. ב"כ המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה

ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. צו מבחן למשך 18 חודשים במסגרתו הנאשם יהיה בפיקוח שירות המבחן לגבי המשך השתלבותו בתוכנית טיפולית.

מובהר לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן לרבות המשך הטיפול בו הוא משולב היום, ואם לא יעמוד בצו המבחן, יוחזר עניינו לדין בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

לא מצאתי כי בנסיבות תיק זה ישנה הצדקה להטלת עונש של קנס או פסילה.

המזכירות תעביר את גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ה, 15 ינואר 2025, במעמד הצדדים.